

בענין גלילת ספר תורה

- (1) שולחן ערוך (או"ח סימן קמ"ז סעיף א'): "גדול שבאותם שקראו בתורה גוללו"
- (2) מגלה (לב.): "אמר ר' שפטיה א"ר יוחנן עשרה שקראו בתורה הגדול שבהם גולל ספר תורה הגוללו נוטל שכר כולן דאמר ר' יהושע בן לוי עשרה שקראו בתורה הגולל ספר תורה קיבל שכר כולן שכר כולן סלקא דעתך אלא אימא קיבל שכר כנגד כולן"
- (3) תוספות (ד"ה גדול): "לפי שהוא כבודו וגם לפי שהוא גדול שבכולן כדאי הוא ליטול שכר כנגד כולם כדאמר רבי יהושע"
- (4) ר"ן (ד"ה עשרה): "אע"פ שאין צריכין לקרות אלא ז' כיון שאין קורין בתורה בפחות מעשרה נקט עשרה"
- (5) רמב"ם בהלכות תפלה (פי"ב ה"כ): "וכשגומרין מחזיר ס"ת למקומו ואומר קדיש"
- (6) הספר הפרדס: "אין החזן אומר קדיש מיד לאחר סיום קריאת התורה אלא ממהר לגלול התורה ובא לפני התיבה ואומר קדיש וסיומא אריכתא בקריאת התורה עד הנה וכו' ומה שמפסיק בינתיים לא חשיב הפסקה וכולה סיומא אריכתא היא"
- (7) נפש החיים (ש"ד פ"ד): "כי יראת ה' תחלה היא עיקר הקיום של חכמת התורה וכמו שאמרו רז"ל (שבת לא.) אמר ר"ל מאי דכתיב והיה אמונת עתך וכו' אמונת זה סדר זרעים וכו' חשיב שם בזה הפסוק כל הש"ס ומסיים ואפילו הכי יראת ה' היא אוצרו, דימה הכתוב את התורה לרב תבואות והיראה לאוצר המחזיק בו המון תבואות ומשתמרים בתוכו שיראת ה' היא האוצר לחכמת התורה הקדושה שעל ידה תתקים אצל האדם ואם לא הכין לו האדם תחלה אוצר היראה, הרי רוב תבואות התורה כמונח על פני השדה למירמס רגל השור והחמור ח"ו שאינה מתקיימת אצלו כלל".
ובפרק ז' כתב: "ולזאת, ראוי להאדם להכין עצמו כל עת קודם שיתחיל ללמד, להתחשב מעט עם קונו ית' שמו בטהרת הלב ביראת ה' ולהטהר מעונותיו בהרהורי תשובה כדי שיוכל להתקשר ולהתדבק בעת עסקו בתורה הקדושה בדיבורו ורצונו ית' שמו וכו' וכן באמצע הלימוד הרשות נתונה להאדם להפסיק זמן מועט טרם יכבה מלבו יראתו ית' ש שקיבל עליו קודם התחלת הלימוד להתבונן מחדש עוד מעט ביראת ה'. כמו שאמרו רז"ל עוד (שבת לא.) משל לאדם שאמר לשלוחו העלה לי כור של חטים לעליה וכו' א"ל ערבת לי בהן קב חומטין א"ל לא א"ל מוטב שלא העלית", וקאי על אמצע העסק בתבואות חכמת התורה שראוי ג"כ לערב בתוכו יראתו ית' כדי שתתקים תלמודו בידו. ולכן סמך אצלו הברייתא תנא דבי ר"י מערב אדם קב חומטין בכור של תבואה ואינו חושש והוא דין מדיני גזל ואונאה אשר מקומו הוא בסדר נזיקין ומאי שייטיה הכא. אמנם הורנו בזה שכמו במשא ומתן הגם שנראה כגזל ואונאה אמנם כיון שהקב עפר הוא השימור והקיום של כל הכור תבואה אינו חושש משום גזל, כן רשאי האדם להפסיק ולבטל זמן מועט מהלימוד להתבונן מעט ביראת ה' ואינו חושש בזה משום ביטול תורה כיון שהוא הגורם שתתקים אצלו חכמת התורה".